

מדורי המסכן יהפוך בקרוב לוי... רחוק, בה יישפכו נחלידיו. דן אשל, חייל צעיר, יצא להגן על כבוד המכתבים, להשיב לדבריה של קצינה אמרתי (העולם הזה 864) ובכך זכרונית! קודם כל אני מתעניין, פרט לספרות ומוסיקה, גם בבוסס, ואני מצטרף מאד על שאיני יכול להוכיח לך זאת בפועל. שנית, באז זה מוסיקה, והפרש הלך על הסוס השחור גם הוא ספרות. שלישית, אם אדם מעוניין להתכתב, חזקה עלינו להאמין שיהיה מתעניין בעי רבים תרבותיים כלשהם.

אני, כמוכן, ממלאה פה רק את תפקיד הדור. **לריקודים - רק רצינית** בין 23 (866/242) הרואה משום מה צורך לציין שהוא בעל-אמצעים, רוצה להתכתב עם נערה בניג 18-17 האוהבת לבלות בבתיקפה, לרקוד ולטייל. עליה להיות עדינת-נפש, לנאות-לב ורק רצינית. **דרך אגב, נחמדים** זמנם הסנוי של שני החברים שאני מציגה בזה (866/243), מוקדש, לדברי הם, לספרות, ריקוד (סאלוני), קולנוע וכי. הם מוסיפים כבוד-ראש כי מרי איהם התוצוני נחמד. נילם של שני אברי רים צעירים אלה הוא 17-18.5. שתי בנות 16-15 הסבורות כי תוכלנה לחלק אהם את יריעתם בשטחים אלה, מוחמנות לעשות זאת.

רם ותמונה סטודנט תכנון בן 19 (866/244), הל' איבוי במקורו, מעוניין במכתבי נערה בת 18-16 תלמידת בית-ספר, תיכון או סמינר. הוא מתעניין במדע ופוליטיקה. מהחבב מוסיקה קלאסית, קולנוע, תיאטרון, ספרים טובים וטלוויזיה בארץ. אם יש לה רם, הוא אומר, שתצטרף תמונה.

משוט התכתבות כל מה ש(866/245) מבקש הוא התי-כתבות עם נערה בניג הפריחה 18-20. שתאהב מוסיקה, ספרות ותיאטרון.

המון נסיון אדם הסבור כי 37 שנותיו (866/246) הן חומר מעניין ומאלף להתכתבות, מוכן לעשות זאת במכתבים אל נערה כלשהי. את נילה הרציו ושמי התעניינותה לא קרט.

דווקא לא בוחז יש אנשים האוהבים לציין חיוב רדך שלילה. אחד מהם הוא חייל בדימוס צ' עיר, בן 20 (866/247), המציין כי הוא אינו בוחז במוסיקה, תיאטרון וספורט. הוא מרניש את עצמו מוכן מבחינה נפ' שית להתכתב עם נערה תלמידיה בניג 18-16 (רציו תלמידה), שנוכחה לא יעלה על 160 ס"מ.

אם אחת כתבה לי שרוב עצותי מופנות אל נערות, שבתינתן העיק' רית היא שהנערים אינם מסתכלים עליהן. מרוע לא תיעצ' פעם משהו מועיל להורים, כמו סירת-לחי הגו' נה ז' סטירת-לחי? אינך מתכוונת ברצינות. נערות אלה תקבלנה את הדן בצורה טראגית, שרשינה לעצ' חן את הלוכסו להחשב כנרדפות ובלתי מובנות. להצחיק אותן נראה לי כאמצעי טוב יותר להוכיח להן שבעצמתן אינן נוראות כל כך.

אהבת נעורים - בהחלט הנח ב.: האם אפשר לאהוב בריצ' נות בניג ממשעששה? בהחלט. לאורך זמן - וזהו כבר שאלה אחרת.

עז נערות וכוכעים קדוש: לעיתים יש לקפידון הושי' המורו מור: הוא אוהב לירות חיונים מורעלים. עליד להשיגם על העובדה שחבל נגמר ביניכם. כאשר הולך לקנות מנבעת לעונה אחת, האם הוא שואל את הלבר שחוק מעמד שלושים שנה? ה' עיקר יוהיי מוצאת חן בעיניו והולמת אותו בתקופה שהוא הובש אותה.

האשה (לא) בחלון נרשון: איני רואה כל סיבה מדוע צריכה הברתן לשבת בבית בזמן שאהה נמצא במחנה. אהה שוכה, כנראה, עברו הזמנים בהם היו הנערות יושבות עליו תלון, רוקמות ומצופות לאבוי של זה. היא יכולה לצפות לך באותה הצל' חה - אפילו אם תלך פעם בשבוע ל' קולנוע עם מישהו אחר.

הזדרז קצת יוסף: שניכם, כנראה, ביישנים מאד, ועליו, כנבר, להיות הבישן מרות. נש אלה באחת ההפסקות. אמור לה כי כנות שאהה מעוניין להכירה יותר, לש' חח אהה. במקרה שכל זאת לא תמצא את העז המספיק לעשות זאת, כתוב לה מכתב. הוררו, שהרי שהתלימודים מבי תימת.

הסיכוב הקר

דרוש: מעור

בנובמבר 1949 היתה ישראל בין המדינות שהצביעו באו"ם בעד הקמת מדינה עצמאית בלבן. היה זה צעד מדיני נבון, הוא הפגין את נכונותה של מדינת ישראל הצעירה לתמוך בתנועת שיחרור לאומי גם כש" המדובר בארץ ערבית.

אם מדינאי ישראל קיוו לתוצאות מידיות, להכרזת ידירות מרעשה מצד לוב, הת' אזכורו על אף יחסה הקריר עם חברות הלגינה הערבית, הצטרפה לוב לחרם על יש' ראל. ולחזית הערבית הכללית.

מדינאים מנוסים היו מקבלים את התו' פעו, ממשכים במצמיציהם לכבוש ראש' גשר ביבשת הערבית. אולם למדיניות היש' ראלית חסר המעוף הדרוש: השבוע הודיע משרד החוץ כי ממשלת ישראל סירבה להיענות לבקשת או"ם לתרום תרומה כס' פית להקלת מצוקתה של לוב.

יתכן כי צדק, נוכח האוצר המדולדל של המדינה. אולם המדובר בסכומים קטנים. ממלכת הירדן ההאשמית, למשל, תרמה אלף לירות שטרלינג בלבד. תמורת סכום שלא היה עולה על הוצאותיו של שליח בחוץ-לארץ יכלה ישראל לזכות לפחות במהלך אחד בסיכוב הקר.

יתכן כי לוב היתה מסרבת לקבל את התרומה וכל העניין לא היה גורע מאומה מקופת המדינה. על כל פנים ישראל היתה זוכה למעט פרסומת חיובית בעולם - דבר בו אין המדינה משופעת כיום.

מצרים

תעלות החלון הרביעי

חג' עבד אל-עזיז אחמד היה מבוסס: סוף סוף מצא דיר לדירה שעל גג ביתו, בעיר טנטא, רחוב הצבא 56. אגני סוחר למכשירי כתיבה, הסביר האפנדי הצעיר, שביקש לשכור את הדירה. "ברצוני להעתיק את עסקי מקהיר לטנטא, לכן דרושה לי הדירה".

החג' ניצל את ההזדמנות, ביקש שכר חודשי של חמש לירות, ועוד שכל סרסיר לירות בטנטא היה יכול לקבוע כי לא מגיע לו יותר מאשר שלוש לירות. הבחור הסכים לשכר הגבוה, השנים שחו כוס שרבאט (משקה קר ומומקן) לכבוד המאורע. ואז שאל החג': ואשתך, מתי תבוא לטנטא ז'?

"אני לא נשוי, אבל יש לי שני שותפים והם יגוררו אתי בדירה".

פני החג' איבדו את חיובם. הוא הצטער מאוד, אבל זה היה עקרון ישן אצלו שלא להשכיר דירות אלא למשפחות. הצעיר העלה את השכר לשבע לירות, לעשר לירות. הוא ביקש גם לשכור חנות ריקה שעמדה באותו בנין, לבסוף נאות החג'.

המשטרה מופיעה. מאותו יום נעלם השקט שאפף את הבית מספר 56. ברחוב הצבא, תחילה חנו לידו מכוניות משא שפרקו ארגונים כבדים. חלקם הוכנס לחנוה, השאר הועלה לדירה. אחר-כך נפתחה חנות וכל מיני אנשים היו עולים לדירה ומס' תגרים עם אחד השותפים. לבסוף בא המ' ארוע הגדול: חמש מכוניות משטרה הקיפו את הבניין ושוטרים מזוינים התדפקו על דלת הדירה.

בראש השוטרים עמד סאג (רב סרן) חסן איבראהים. גם הוא בא מקהיר - אך כראש המחלקה המיוחדת למלחמה בארגונים בלתי-חוקיים. השוטרים חיפשו בכל פינה, בדקו את הקירות, לא מצאו שום דבר חסוד. אחד השוטפים, היחידי שהיה בדירה, ניסה להסביר לקצין שנפלה אייהבנה וכי אינו אלא סוחר פשוט.

השוטרים עמדו לקבל את דעתו כאשר, פתאום, קרא הסאג: "איפה החלון הרביעי? הרי מן הרחוב ראינו ארבעה חלונות לדירה וכאן ישנם רק שלושה".

עסקים ברגיל. החיפוש החל מחדש. עברו שעתים והשוטרים טרם הצליחו למ' תור את התעלומה. לבסוף נשבר הדייר. הוא ביקש גם לשכור חנות ריקה שממדה סובב את הברו ולחץ על הקיר, מתחת לכיור. לעיני השוטרים המופתעים נפער מתחת לכיור פתח קטן בקיר. מבעדו נתגלה הסוד

של שלושת הסוחרים הצעירים: בית' דפוס קטן, מצוייד היטב. על הקיר, מול החלון הרביעי, היה תלוי הצלום גדול של סטאלין. היה זה בית-הדפוס החשאי של המפלגה הקומוניסטית המצרית, שהציף את כל אוור הדלתה בכרוזים נגד המשטר, הוציא עתון יומי צנוע בשם אל-פלאח.

למחרת השמיעה העתונות תרועת-נצחיה. כתב אל-נמחרת, עתון מועצת ההפיכה: "אמנם הצלחנו לחסל תוליה אחת, אך אל לנו לחשוב כי בזה הושג הנצחון הסופי. עוד ארוכה הדרך לפני הממונים על בט' חוננו".

הוא צדק. למחרת הופיע אל-פלאח, כרגיל.

עבדאללה השני

לרגע אפשר היה לחשוב כי ימייה הטובים של חמורה, ספינת-השעשועים של פא' רוקי, חרוו. מלצרים התרוצצו עם בקבוקי שמפן, תזמורת השמיעה מנגינות מזרחיות, רקדניות'בטן התנועעו כשיתים ברות. אולם האישי השמן, חובש הטרבוס, שחיבק שתי

קריאת הגבר בתל-אביב, רצה נהג לנצל את העובדה שבארץ הופיעו שמע של תיירות עשירות, מירסם מודעה במעריב: נהג בעל הופעה גברית מחפש עבודה מתאימה.

שלום, שלום ואין שלום

בחיפה, ברחוב השלום, נזקק השכנים ארבע פעמים משך ערב אחד על מנת להס' סיק מריבות סוערות שפרצו בין בעל ואשתו, הצליחו להשכין שלום ביניהם רק לאחר שאיימו בפניה למשטרה.

קליטת-חליה

בצפת, פנה עולה חדש שהגיע מחיפה אל צעירה מעולי-הונגריה, שלא הבדילה בין האותיות חית ועין, שאל במקומו של בית-העולים, נשלח על ידה לבית-החולים, נתקבל שם ללא כל בדיקה, עמד על הטעות רק כאשר נשאל מתי ברצונו לעבור גיתוח.

אלך דובים ודוב

באל-חמה, סוריה, נהרגו, לדברי העתונות הירדנית, שלושה רועים סוריים על ידי

גריגורי ראטוף בתפקיד המלך עבדאללה הגדול

אלף חסא וחסא

דוב ענקי שהטיל עליהם אבנים גדולות ורוצץ את ראשיהם בקורת-עץ.

S.O.S.

ביפו השתמש בעל בית-בושת, שהיה בימי מלחמת-העולם אחת בצי הבריטי, בנסיון הצבאי שרכש לו, הפעיל מסביב למוסרו רשת פנסי-איתות, כאמצעי אוהרה יעיל מפני פשיטה משטרית.

בלי ידיים

באמסטרדאם, הולנד, הודיעו שלטונות הצבא שהם יקלו את עול המשמעת, לא יחייבו יותר חיילים ששגו בתרגילי-סדר לכתוב אלף פעמים: "אסור לי להיות חייל גרוע".

סוד-הגנות

בנובר, ארצות-הברית, המיתה קרי אנדר" סון אורח שבא למסיבה בביתה, הסבירה לשוטרים שעצרה: "הוא התנהג בחוסר" נימוס, הסתודר עם אורח אחר".

חזית שמוחה

בחשיגנטון, ארצות-הברית, הכריזו ארגו' ניו-ג'רזים מלחמה לאורך כל החזית בהשקפה הנפוצה האומרת: "התנועה למען האשה היא עניין אבוד, משעמם, חסר-דם ושטוח-זוהה".

רק לשימוש סניאי

בתל-אביב, הבעירו כמה ילדים מדרת ל-ג בעומר במגרש ריק, לא הסתפקו בה, רצו להבעיר גם מבנה-עץ שניצב באותו מגרש, נוכחו לזוועתם לדעת שהמבנה היה בית שימוש שבעליו נמצא בתוכו.

* אשר לפי הוראה מיוחדת של הממשלה המצרית חייבות, בסרט זה, לכסות את טבור בטנן.